

- 2 -

השאלות

פרק ראשון — היסטוריוגרפיה ונבואה (56 נקודות)

עה על שאלותן מן השאלות 1-3.
בכל שאלה טברות, ענה על סכמתה — חובה (12 נקודות) ועל שאלותן מן הסעיפים ב-ד
(לכל סעיף — 8 נקודות). (לכל שאלה — 28 נקודות)

1. קרא מילכים א', י'א, 1, 13, 26, 32-33.

מלך א' א'-13

שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-בית-פרעה מואכיות
ב' עמניות ארמונות צדנית חתית: מנ-הנויים אשר אמר ד' ה'
אל-בני ישראל לא-הטא בהם והם לא-יבאו בכם אכין יטו
את-לבבכם אחריו אלהים בהם דבק שלמה לאהבה: ויהי
לו נשים שרות שבע מאות פילגשים שלש מאות ויתו נשוי
את-לבבו: ויהי לעת זקנת שלמה נשוי הטו את-לבבו אחריו
אל-הים אחרים ולא-היה לבבו שלם עס-ה' אל-היו בלבב
ה' הויר אביו: וילך שלמה אחריו עשתרת אל-ה' צדנים ואחריו
מלכים שקו עמנים: ויעש שלמה הרע בעיניו ה' ולא מלא
את-ה' כדור אביו: או יבנה שלמה בימה
לכמוש שקו מואב בהר אשר על-פני ירושלים ולמלך שקו
בני עמון: וכן עשה לכל-נסיו הנכריות מקטירות ומוכחות
לאלהיהם: ויתאנך ה' בשלום כיונטה לבבו מעם ה'
אל-ה' ישראלה הראה אליו פעמים: וצוה אליו על-הדבר הזה
לבלת-ידכת אחריו אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צוה
ה': ויאמר ה' לשולמה יען אשר היהת
זאת עברה ולא שמרת בריתך וחקתך אשר צויתך עליך קרע
ב' אקרע את-המלך מלך מלך נתתיה לעבדך: ארכ-בימיך
לא עשנה למעןךך אביך מיר בנך אקרעננה: רק אתה
בל-המלך לא אקרע שבט אחד אתך לבנק למעןךך
עבדך ולמינו ירושלים אשר בחרתך:

ירבעם בזונבָּט אפרהִי בזונְהערדה
 ריש אבו צדועה אשה אלכינה עבר לשילמה ורַם ייד בעניך:
 זזה הרבר אפרהִרים ייד בעניך שלמד בנה את-הפליא
 סנֶר אט-פָּרָן עיר דוד אביו: וראיש ירביעם נבור חיל ורא
 שלמה את-הנער כי-עשה מלאה הוא ויפקד אותו לבל-
 סבל בית יופח: ויהי בעית ההיא ורביעם יצא
 מירושלים ויכיאה אליו אחיה השילוי הנביא בדרכו והוא
 מתכסה בשילוחה חרשא ושניהם לבדים בשירה: ויתפש אחיה
 בשילמה החדרשה אשר עליו ולקריצה שעם עשר קרעיס:
 ויאבור לירבעם קחדָן עשרה קרעיס כי כה אכבר ה-
 אלדי ישראל הנני קרע את-המלך מידי שלמה וגנתהילן
 את עשרה השבטים: והשבט האחרון יהוי-לו למשן עברי
 דוד ולמיין ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבט
 ישראל:

ענה על בעירא (חויה).

א. קרא פסוקים 1-13 שלפניך.

(1) על פי פסוקים אלה, מה היה החטא שלמה בזונתו, ומה גורם לו לחטא? בסיס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

(2) מהו האירוע שהתרחש בעקבות חטאו של שלמה? (4 נקודות)
 ענה על ענין מן הסעיפים ב-ב-ד.

ב. קרא פסוקים 1-13 שלפניך וגם מלכים א, י, 1-13.

(1) בקטעים האלה מתוארים קשריו של שלמה עם נשים נוכריות. קשרים אלה מאיירים את דמותו באו שונה בכל אחד מן הקטעים. הסבר קביעה זו. (3 נקודות)

(2) לדעתך, מהי המטרה של הספר המקראי בתיאור השונה של דמותו של שלמה בכל אחד מן הקטעים? נמק. (5 נקודות)

ג. (1) דוד מוזכר כמה פעמים בקטעים שלפניך.
 מדוע דוד מוזכר בפסוקים 4, 6, ומודיע הוא מוזכר בפסוקים 12-13? הסבר את דבריך. (5 נקודות)

(2) קרא גם מלכים א, ט"ז, 31-30.

האם הסיבה שרבעם מוזכר בפסוקים אלה דומה לסיבה שבגללה הזכיר דוד בפסוקים 4, 6 או לסתיבת שבגללה הזכיר דוד בפסוקים 12-13? נמק. (3 נקודות)

ד. (1) קרא פסוקים 26-28 שלפניך ואת דברי נשיא המדינה רובין ריבלין על אודוט פרק זה.
 דוקא כינונה המוצלח של המלוכה הישראלית על ידי שלמה יbia לפירוד ושבירת הסוליזריות הבינשכנית הישראלית.

(ריבלין, ר' [2017]. אסוע לנו לשכו. 929 מלכים א. אוחז ב奧クトובר 2017 מ-www.929.org)

הסביר את דברי נשיא ריבלין, ובבסיסו אותם על דוגמה מפסוקים 26-28 שלפניך. (5 נקודות)

(2) קרא פסוקים 29-32 שלפניך. הסביר כיצד המשעה הסמלי המתואר בפסוקים אלה ממחיש את פילוג הממלכה. בסיס את דבריך על הכתוב. (3 נקודות)
 (המשך בעמוד 4)

בשנת שבעים עשרה
לארחו במלל יהודיה ביל' הוועז בו' אלה בטברון על-ישראל
חפצע פגמים: ויעש דרע בעי' ה' רק לא כובלבי ישראלי
אפרהדי לסנו: עלי' עליה שלטנאנסר מלך אשור ניהידל
וושט עבר ישב לו מנוחה: ויכנאה מלך-אשר בהושע קשר
אשר שליח נלאכים אל-סוא מלך-מצרים ולא-העליה מנוחה
לבך אשור כנעה בטגה ויערתו מלך אשור ויאסרו בית
בלא: וימל מלך-אשר בכל-הארץ ויעל טברון ויער עלי'
שלש שנים: בשנת התשעת להושע לבך מלך-אשר את-
טברון ויגל את-ישראל אשרה ישב אותן בחלה ובଘור
נהר גוזן ועריו בדורו:
ויהי כירחטהו בנין ישראל
לה' אלהים המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד
פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים: וילכו בחקאות
הנויים אשר חוריש ה' מפני בני ישראל ולכל-ישראל אשר
עשו: ויחפאו בנין ישראל בדברים אשר לא-כן על-ה'
אליהם ויבנו להם בנות בכל-ערים מגדל נצרים עד-
עיר מבצר: ויצבו להם מצודות ואשרים על כל-גבעה גבהה
ותחת כל-עיז רענן: ויקטרודם בכל-בנות בגוים אשר-
הנלה ה' מפנים ויעשו דברים רעים להכעיס את-ה'
ויעברו הנגלים אשר אמר ה' להם לא תעש את-הדבר
האה: ויעדר ה' בישראל וביהורה ביד כל-נביאו כל-חזה
לאמר טבו מדריכם הרים ושמרו מזותי חוקתי בכל-
התורה אשר צויתי את-אבתיכם ואשר שלחת אליכם ביד
עבורי הנביאים: ולא שמעו ויקשו את-ערפם בערף אבותם
אשר לא האמינו ב-ה' אלהים: וימאסו את-חקו ואת-
בריתו אשר כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם
וילכו אחרי ההבל והבלוי ואחרי הנויים אשר סביבתם אשר
zieה ה' אתם לבלתי עשות בהם: ויעזו את-כל-מצות
ה' אלהים ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אישירה
וישתחוו לכל-צבא השמיים ויעבדו את-הבעל: ויעבירו את-
בנייהם ואת-בנותיהם באש ויקנסו קסמים וינחשו ויתמקרו
לעשות הרע בעי' ה' להכעיסו: ויתאנך ה' מאי'
בישראל ויסרים מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבודו:

נבייאי

שני

2018

וירח

ז. גם יהודיה לא שבר את מכירותה ה' אלהיהם וילכו בחוקות
 ד' ישראל אשר עשו; ימאות ה' בכל-זורע ישראל ויענס
 א' יתגנס ביד-שדים עד אשר השליכם מפניו: פידרךע ישראל
 ב' מעלבית דודו ויכליכו את-ירבנעם בזנגבט וידא ירבנעם את-
 כ' ישראל כאחריו ה' והחתיאם חטא גדולה: וילכו בני
 ב' ישראל בכל-חטאות ירבנעם אשר עשה לא-יסדו ממנה: עד
 א' אסיד-הסיד ה' את-ישראל מעיל פניו כאשר דבר ביד כל-
 עבריו הנכאים ויגל ישראל מעיל ארכתו אשרה עד הימים
 כ' הזה: יבוא מלך-אשר מבבל זמכותה ומיעוא
 ומחמת וספרויים ישב בעיר שמרון תחת בני ישראל וירושו
 את-שמרון וישבו בעיריה:

עונה על סעיף א (חובב).

א. קרא פסוקים 1-6 שלפנינו.

(1) מהו האירוע בתולדות ממלכת ישראל המתויר בפסוקים אלה? ציין מהי השנה הלועזית שבה התרחש
 האירוע. (4 נקודות)

(2) הסבר על פי פסוקים אלה את הסיבה הדתית ואת הסיבה הריאלית לאיורים המתוירים בקטע שלפניך.
 (8 נקודות)

עונה על שווים מון הסעיפים ב-ד.

ב. בפסוק 2 על פי נוסח המסורת שלפניך כתוב: "ויעש הרע בעני ה' רק לא מלכי ישראל אשר היו לפניו".
 גרסת תרגום השבעים לפסוק 2 היא: "כי הרע לעשות מכל מלכי ישראל שהיה לפניו".

(1) מהו הקושי העולה מפסוק 2 על פי נוסח המסורת, וכיעד הנוסח של תרגום השבעים פותר את הקושי?
 (4 נקודות)

(2) האם הגresa של תרגום השבעים עולה בקנה אחד עם הנאמר בפסוקים 7-17 שלפניך? נמק. (4 נקודות)

ג. קרא פסוקים 13, 18-23 שלפניך.

(1) על פי פסוקים 18-23, כיצד הסוכר המקראי מנמק את העונש שבו נענsha ממלכת ישראל? ציין שני נימוקים,
 והסביר אותם. (4 נקודות)

(2) גם ממלכת יהודה נזכرت בפסוקים אלה. הסבר מדוע הסוכר המקראי מתייחס מוסר לאנשי יהודה. בסס את
 דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

ד. (1) על פי פסוק 6 ופסוק 24, תאר את מדיניות הגליליה של אשר. ציין מטרת אתמת של מדיניות זו. (6 נקודות)
 (2) מדיניות הגליליה של אשר גרמה נזק עצום לעשרות השבטים. הסבר קביעה זו. (2 נקודות)

הדבר אשר היה על ירמיהו
על-כל-עם יהוּדָה בשנה הרביעית ליהוּדים בזידיש
מלך יהוּדָה דיא השנה הראשית לנבוֹכְדָּרָאצֶר מלך בבל:
אשר דבר ירמיהו הנביא על-כל-עם יהוּדָה ואל כל-ישראל
וירושלם לאמר: כונ-טולש עשרה שנה ליאשיהו בזידיש
מלך יהוּדָה ועד הימים הזה וה שולט ועשרים שנה היה
רבְּרַה ה' אליכם את-כל-עֲבָדוּ הנבאים השבטים ושלוח ולא
ושלח ה' אליכם את-כל-עֲבָדוּ נבאים השבטים ושלוח ולא
שמעתם ולא-הדייתם את-אוניכם לשמע: לאכזר שובודנא
איש מסרכו הרעה ומורע מעלייכם ושבו על-האדמה אשר
נתן ה' לכם ולאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: ואל-
תלוי אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתנות להם
ולא-תתכוisoותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: ולא-
שמעת אל נאס-ה' למען הצעוני במעשה ידיכם לרע

הכעיסני

לכם: לנוֹנָה אמר ה' צבאות יען אשר לא-
שמעתם את-דברי: הנני שלח ולקחתי את-כל-משפחות
צפון נאס-ה' ואל-נבוֹכְדָּרָאצֶר מלך-בבל עבדוּ והבאותים
על-הארץ הזאת ועל-ישוביה ועל כל-הגוים האלה סביב
והחרמאות ושמתיים לשמה ולשרקה ולהרכות עולם:
והאברתי מכם קול שנון וקול שמחה קול חתן וקול כליה
קול רחמים ואור נר: והיתה כל-הארץ הזאת לחרבה לשמה
בעבודוּ הגויים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: והיה
במלאות שבעים שנה אפקוד על-מלך-בבל ועל-הגוים היה
נאם-ה' את-עונס ועל-ארץ כshedim ושמתי אותו
לשממות עולם: והבאותי על-הארץ היה את-כל-דברי
אשר-דברתי עליה את כל-הכתב בספר הזה אשר-
נבא ירמיהו על-כל-הגוים: כי עבדוּם גס-המה גוים
רבים ומילכים גדולים ושלמתי להם בפועל ובעשה
ידיהם:

והבאותי

עננה על סערירא (חובה).

- א. בפסקום אלה ירמייהו הנביה מביא את חורבן יהודה.
 ציין מון הקטע שלפניך שני תיאורים המנבאים את החורבן, והסביר כיצד בלאחד טהום מביאה את החורבן.
 ענה על שניים מן השיעיפים ב-ד.

[...] ירמיהו הכיר היטב את המצב ויחסיו הគותם והיה ברור לו טאם ימשיכו במרוד – חחוב יוושלים [...] הוא ידע היטב כי לא לעולם חוסן, והיה בטוח שלא יעבור זמן רב – לא יותר מאשר שבע שנים וככל חזרוף וחיטול [...].
 (בנגוריון, ד', 1969). עיונים בתנזר, תל אביב: עם עוזן, עמ' 212)

על פי הקטע שלפניך ועל פי הפסוק במלכים ב, כ"ד, 20, הסבר את דבריו בנוירון המודגשים בכו.
בסיס את דבריך על הכתובים.

ג. (1) קרא פסוקים 8-9 של פניר.

הסביר מה אפשר ללמוד מן הביטוי "נכודראcer מלך בבל עבד" על התפיסה העוסקת במקומו של ה-
בהיסטוריה. (4 נקודות)

(2) האם התפיסה שתיארת בתת-סעיף (1) היא שהאל הוא אל מקומי או אל אוניברסלי? הסבר את דבריך.
(4 נקודות)

ד. קרא גם ירמיה, כ"ו, 2-6.

(1) ציין והסביר שני רעיונות דומים העולים מונ הקטע שלפניך ומירמייה, כ"ז, 2-6. (4 נקודות)

(2) מדוע לדעתך, למורות כל הנכונות והאהרות, לא הקשיב העם לירמיהו? הסבר את דבריו. (ט' נקודות)

פרק יא - נושא רחובות (בג' נסודות)

נושאים ונתונים: 4-7 (טבלאות) - 8 (נסודות)

תומך

סדרה דתנית כ. 15-12-5

כיהכרב אל
עד להלום צלה וקראה אליה לשלום: והיה אסדים
פאנץ וחתינה נס והיה קלדעם הנבזעאיבה ידו נס
טבדען: ואסידא הטילס עפנץ ווישטה עפנץ מלחהה וערת
עליהו גאנגה ה אלהין בידך והבית את-יכליזבונה לפיר
חרב: רק פגשים וחתר ובהבנה וכל אשר יהיה בעיר כל
שלוחה תבוזר ואכלת את-ישל איביך אשר נטען ה אלהין
כל: בן תעשה לכל-העירם הרחקת מביך נאר אשר לא-מער
ונזום האלה הנה: רק בערי העם האלה אשר ה אלהין
נתן לך נחלה לא תחיה ברגשנה: כי-הרים תחריבם החני
האנמי הכנעני והפראי החוי והיביס באשר עזק ה אלהין:
לבעון אשר לא-יימרו אתחס לעשות ככל תועבתם אשר
עשו לא-היאם וחטא-הם לך אל-היכם:

א. בקטע שלפניך, העוסק בدني מלחמה, מתוירות שתי דרכים שבן בני ישראל מצוים לנוכח כל-עיר רחוקות
בנואם ליהלום בוגן, הדורך שבנה ינהגו תלויות בהתנהגות תושבי העיר.

ציין את שתי הרכסים האלה, והסביר כיצד תשפיו ההתנהגות של תושבי העיר על הדורך שבנה בהם בני ישראל
(4 נקודות)

(1) כיצד בני ישראל נצווים לנוכח כל-עיר רחובות? מהו הנימוק להתנהגות זו? בסיס את דבריך על הכתוב
(2 נקודות)

(2)இயை காஷி மூச்சி உலக மன ஹிச் கல்வி உரை கருவாடு? ஹெப் அத் தெரிய. (2 நகூத)

תובנה

5. קרא איוב, מ"ב, 1-6.

ויען איוב אתך... ויאמר: ידעת כי...
כל תוגל ולא ייבצר מפני בזימה: כי זה מעלים עזה כל...
דעת לבן הגרתי ולא אבן נקלאות ממי ולא אדע: שמע...
בא ואנכי ארכר אשלאן והודיעני: לשמע-איון שבעת...
ויעתה עימיד אתך: על-בן אמאס ונחמתי על-עפר ואפר:

"על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר" (פסוק 6).

יש הטוענים כי בדברים אלה איוב מביע חרטה, ויש הטוענים כי איוב אומר שמצא נחמה.

א. הסבר את שתן הטענות על פי הקשרו בקטע. (4 נקודות)

ב. לדעתך, איזו טענה מן הטענות שהסבירה בסעיף A תואמת יותר את דברי איוב בקטע שלפניך? נמק את דבריך.

(4 נקודות)

גבאי אמות ושם

סודא ירמיה, כ/ 9-17.

ואמרתו לא-זוכרנו ולא-אדבר עוד בשמו והוא בלביו
 באש בערת עץ בעצמותי ולא-יתוי לבבל ולא אוכל: כי
 טבעת רבת רביהם מגורר מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש
 טלמי טבורי צלי עלי אילן יפתח וגולה לו ונכח נקמתנו
 כומנו: ו ה אוטי גיבור עריין על-כון רדיי יכשלו
 ולא יכלו בשוו מואד כילא השכilio בלם עולם לא
 תשכח: ו ה צבאות בוחן צדיק ראה כלות ולב אראה
 נקמתה מהם כי אליך גלית אתדריביו: שירו
 לה הלו את-ה כי הצל את-נפש אביו מיר
 מרים: אדור היום אשר ילדתי בו יום אשר-
 טילדתני אמי אלהי ברוך: אדור האיש אשר בשד את-אבי
 שלאמור ילד-ליך בן זכר שמח שבחהו: והיה האיש ההוא
 בערים אשר-הפק ה ולא נחם ושמיע עקה בפרק ותרועה
 בעת צהרים: אשר לא-מזהתני ברחם ותהי-לי אמי קברי
 ויחמלה הרת עולם:

א. קרא פסוק 9 שלפניך ואת דברי צ' אדר.

[...] ירמיה אינו יכול לשאת את נבאותו, ישנה בנפשו סתירה [...] בין הרגשות האישית לבין דברי מצפונו
 וicotzaה מכך הופכת לו נבאותו לסל מתחזק קשה מנשוא.

(ادر, צ' [תש"ד]. הערכים החינוכיים של התנ"ך. תל אביב: מ' ניומן, עמ' 143)

כיצד מובע הקושי של ירמיהו בפסוק 9 ובדברים של אדר שלפניך? הדגס והסביר את דבריך. (4 נקודות)

קרא פסוקים 15-17 שלפניך.

(1) מהי הקללה שירמיהו מקללת איש המבשר, ומדוע לדבריו הוא מקלל אותו? (2 נקודות)

(2) לדעתך, האם הקללה הזאת מוצדקת? נמק את דבריך. (2 נקודות)

ואמורתי לא-אוכרנו ולא-אדרב עוד בשטבו והו בלביו
בAsh בערת עזר בטענתי גלאית בלבול ולא אוכל: כי
טמעתי רבתם נער מסביב הגיזו ונגידו כל אנוש
שלמי שברוי צלעיו אויל ופתחו ונכלה לו ונקחה נקמתנו
ובגנו: זה אותו גיבור ערין על-כן רדיי יבשלו
ולא יכול בשו מאד כידלא השכילה מלמת שעלים לא
תשכח: וזה עצאות בחן צדיק ראה כלויות ולב אראה
נקנתך מהם כי אליך גלית את-דריבי:
שידר ל ה' הלו את-ה' כי הצל את-נפש אבינו מיד
מרעים: ארוו הים אשר ילדתי בו ים אטר-
ולדתני אמי אל-יהי ברוך: ארוו האיש אשר בשיר את-אבי
שלאנך ילידך בן זכר שבוח שמחהו: וזה האיש ההור
בערים אשר-הפק' ה' ולא נחם ושמיע ועקה בבלק ותרועה
ורחינה הרת עולם:

א. קרא פסוק 9 שלפניך ואת דברי צ' אדר.

[...] ירמיה אינו יכול לשאת את נבואתו. ישנה בנפשו סתירה [...] בין הרגשות האישית לבין דברי מצפון, וחוצאה מכך הופכת לו נבואהו לסל מתחמד קשה מנשוא.
(ادر, צ [תש"ד], הערכם החינוכיים של התנ"ר, תל אביב: מ. נוימן, עמ' 143)

כיצד מובע הקושי של ירמיהו בפסוק 9 ובדברים של אדר שלפניך? הדגש והסביר את דבריך. (4 נקודות)

קרא פסוקים 15-17 שלפניך.

(1) מהו הקלה שיומיהו מקל את האיש הנבש, ומודע לדבריו הוא מקל אותו? (2 נקודות)

(2) לדעתך, האם הקלה הזאת מוצדקת? נמק את דבריך. (2 נקודות)

א. וַיִּשְׁכֹּן צֶדֶקְיָהוּ וּבְנֵינוֹ בִּירוּבֵין תְּגִולָה בְּנוּם הַיּוֹלֵל לְחַדְשָׁה
 בְּאֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּגְשׁוּ אֶל-זְרַבְּכָל וְאֶל-רַאשֵּׁי אֲבוֹתֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
 לְהָסִגְנָה עַמְּכֶם כִּי כָּלֵם נְדֹרֶשׁ לְאֶלְהֵיכֶם וְלֹא אָנָּה
 וּבְחִים מִיּוֹמֵי אָסָר חָדֵן מֶלֶךְ אָשֶׁר הַמְשֻׁלָּה אָתָּנוּ פְּהָ:
 וַיֹּאמֶר לְהָסִגְנָה זְרַבְּכָל וַיְשַׁׁעַר רַאשֵּׁי אֲבוֹתֵינוּ לִשְׂרָאֵל
 לְאֶלְלָכֶם וְלָנוּ לְבִנּוֹת בֵּית לְאֶלְהֵינוּ כִּי אָנָּהוּ יְחִידָה נְבָנָה
 לְחַדְשָׁה אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָזָנוּ הַמֶּלֶךְ בּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרָס:
 וַיְהִי עִם הָאָרֶץ כּוֹרְפִים יְדֵי עַסְ-יְהוֹדָה וּמִבְּלָהִים אֶתְהָם
 לְבִנּוֹת: וְסִכְרִים עַלְהָם יוֹצִאים לְהַפְּרָעָתָם כָּל-יְמֵי כּוֹרְשָׁ
 מֶלֶךְ פָּרָס וַיַּדְרְמִלְכִיּוֹת דְּרוֹיוֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרָס: וּבְמִלְכּוֹת
 אַחֲשֹׁרֹשׁ בְּתַחְלַת מִלְכּוֹתוֹ בְּתַבּוֹ שְׁטָנָה עַל-יְשָׁבֵי יְהוּדָה
 וַיַּרְוְשָׁם:

- א. מדוע לא היו ראשיה האבות מוכנים לשתרף את "צֶדֶקְיָהוּ וּבְנֵינוֹ" בְּבִנְיַת הַמִּקְדָּשׁ? (4 נקודות)
- ב. "צֶדֶקְיָהוּ וּבְנֵינוֹ" עשו כמה פעולות שנעודו לסייע בְּבִנְיַת הַמִּקְדָּשׁ.
ציין שתי פעולות כאלה, פעולה אחת שהעלילה ופעולה אחת שנכשלה, הסבר את דבריך. (4 נקודות)

פרק שלישי — נושאי הרחבה (8 נקודות)

אנו על ימינו עם השאלות 8-9 (8 נקודות).

נושא: אמת דברך

ב. קרא ירמיה כ"ג, 6-11.

הבית הזה בשלה ואת-העיר הזאת אתן לך לכל גוי
הארץ: ישבעו הכהנים והנביאים וככל העם
את-ירמיהו מדבר את-הדרבים האלה בבית ה': ויהי
בכלות ירמיהו לדבר את כל-אשר-עה ה': לדבר אל-כל-
העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וככל העם לאמר מות
תבויות: פודיע נביית בשס' ה': לאמר ככל היה הבית הזה
והעיר הזאת תחרב ואין ישב ויקח כל-העם אל-ירמיהו
בבית ה': יושמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו
בקביה-המלך בית ה': ישבו בפתח שער-ה' החדש:
ויאכروا הכהנים והנביאים אל-הדרים ואל-כל-העם לאמר
משפט-מות לאיש הזה כי נבא אל-העיר הזאת באשר
שכעתם באזינכם:

א. קרא גם דברים י"ח, 20.

מהו הכוונים והנביאים קובעים כי "משפט מוות לאיש הזה" (פסוק 11)? בסיס את דבריך על שני הכתובים.
(4 נקודות)

ב. קרא את פירוש מלבי"ם לפסוק 8:

"ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם", תחילת השתחפו גם העם עם הכהנים להמיתו, ולא בעבור ש ח |שׁבו
שהוא נביא שקר ושבזה הנבואה מלבו, כי באמת האמינו שה' שלחו [...] רק שרצו להמיתו שלא על פי הדין כי
שלא ימצא מוכיחה להוכחים ולהודיעם דבריו ה'.

- (1) לדברי מלבי"ם, מדוע העם מצטרף אל הכהנים והנביאים ודורש להמית את ירמיהו? (2 נקודות)
- (2) לדעתך, מהי הסיבה לתגובה של העם, כפי שמלבי"ם מתאר אותה בפירושו? הסבר. (2 נקודות)

תגובה על החרבן ושיבת ציון

קרא תהילים, קל"ז, 1-6.

על-גיהרות ובבל שם ישבנו גס-ביביט בזקנין אט-צ'ין: על-
ערבים בתוכה תלינו בנדותינו: כי שם שאلون שבינו
ד דבריך-שיר ותולליינו שמחה שירו לנו משיד צ'ין: איך נשיר
ה אט-שירך: ה' על ארמות נכר: אם-אשכחן ירושלים תשכח
ימני: תדבק לשוני לחשך אם-לא אזכיר אם-לא עלה
אט-ירושלם על ראש שמחתי:

א. קרא גם דברים, ר, 4-12. בשני הקטעים האלה בא לידי ביטוי חשש שעם ישראל ישכח את עברו.

על פִי כָל אַחֲד מִן הַקְטוּעִים, הסבר מה עלול להוביל את העם לשכוח את עברו. (4 נקודות)

ב. מודיע לדעתך נחפה ההכרזה "אם אשכח ירושלים תשכח ימני" להכרזה מוכנת בחיק העם היהודית? הסביר.

(4 נקודות)

פרק רביעי — קטע להבנה ולנימוחות (12 נקודות)

ענה על שאלת 10 חובה ועל שאלות 11-13 (לכל שאלה — 4 נקודות).

קרא שמואל ב. א', 1-17.

ויהיו אחריו

מות שאל ודור שב מהבות את-המלך ישב דור
 בצלג ימים שניים: ויהי ביום השלישי והנה איש בא
 בזיהבונה מעס שאל ובגדיו קרעים ואדרמה על-ראשו ויהי
 בבא אל-דור ופל ארצה וישתחוו: ויאמר לו ה' אֵין מזה
 תבוא ויאבר אליו ממחנה ישראל נמלתתי: ויאבר אליו
 ה' מה-יה הדבר הגורנא לי ויאמר אשר-נס העם מז-
 המלחמה וגס הרבה נפל מז-העם וימתו גם שאל ויהונתן
 בנו בותה: ויאמר דור אל-הנער המגיד לו איך ידעת כי-
 מה שאל ויהונתן בנו: ויאמר הנער המגיד לו נקרא
 בקרית בהר האלבן והנה שאל נשען על-חניתו והנה
 הרכב ובعل הזרים הדבקהו: ויפן אחריו ויראנ ויקרא
 אליו ואמיר הנני: ויאבר לי מ-אתה ויאמר אליו עמלי
 ואמר אנכי: ויאמר אליו עבד-נא עליו ומתתני כי אחוני השבע כי-
 בל-עוד נפשי כי: ואעמד עליו ואמתתחו כי ידעת כי לא
 יהיה אחריו נפל ואקח הנזד אשר על-ראשו ואצעדה אשר
 על-זרעוوابיאם אל-ארני הנה: ויחוק דור בבגדיו וקרעים
 גם כל-האנשים אשר אותו: ויספחו ויבכו ויצמו עד-הערב
 על-שאל ועל-יהונתן בנו ועל-עם זה ועל-בית ישראל
 כי נפלו בחרב: ויאמר דור אל-הנער המגיד
 לו אֵין מזה אתה ויאמר בז-איש גור עמלי אני: ויאמר
 אליו ה' אֵין לך ראות לשלחך ידך לשחת את-משיח הזה:
 ויקרא דור לאחר מהנערים ויאמר גש פגע-בו ויבחו וימות:
 ויאמר אליו דור רמי על-ראשך כי פיך ענה בר לאמיר
 אני מותתי את-משיח זה: ויקנן דור את-
 הקינה הזאת על-שאל ועל-יהונתן בנו:

רמן

עה על שאלה 10 (חובה).

תנו ביצועים מודפסים.

הבא מן הקטע שלוש דוגמאות לפעולות המבוצאות את האבל של דוד ואנשיו על מפלת ישראל ועל כתות שאל ובני נקבר.

עה על שתיים מן השאלות 11-13.

א. קרא נס שמואל א, ל"א, 3-5. גם בקטע זה מסופר על מות שאל, אך פרט היסיפוד שונים מן הפרטים המתוארים בקטע טלפניך.

ב. הסבר כיצד מות שאל על פי המתואר בשמואל א, ל"א, 3-5, וכייד הוא מות על פי המתואר בשמואל ב, א', 6-10.
(2 נקודות)

ב. על פי הקטע בשמואל ב, א' שלפניך, מה שכנע את דוד שהנער דובר אמרת ושאכן מות? בסס את דבריך
על הכתוב. (2 נקודות)

12. בקטע שלפניך יש רמזים המעידים על העזיפה שדוד הוא שימלון אחרי שאל. בסס קביעה זו על שני רמזים מן הכתוב
והסביר את דבריך.

13. קרא פסוקים 14-16 שלפניך.

א. הביטוי "משיח ה'" חווור פעמיים בפסוקים אלה כדי להצדיק את הריגתו של הנער העמלקי.

הסביר קביעה זו. בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

ב. לדעתך, מהו המסר שדוד מבקש להבהיר באמצעות הריגת הנער העמלקי? הסבר. (2 נקודות)